

minis extorquere tentat. Est μακρὰ adiectivum neutrum plurale, ἀτίκως pro adverbio positum λίαν, πάνυ, multum, diu. hoc sensu: dū omnes improbitatis insimulas, facis quod olim etiā atque etiam te pœniteat. Vide ne hoc nomine pœnas aliquando des grauíssimas. γνήσεται, aderunt tibi bona. Ut intelligas ergo non cōtinuò omnes malos esse, qui ditescunt, mēque in eorum albo esse non debere, qui te presente, improbitates euadunt. τὸν νοῦν. non aurē solūm, sed & mentem dictis meis accommoda, quoniā quod diciturus sum ego, de nihilo non est. Πύθη, ] Indefinitū β̄ subiunctiuū à themate πωθάνομαι. οἶμαι, geminatum hoc verbum asseuerationem habet maiorem. Ἐὼ θεῶν εἰρήσεται. Quod iam audies, dicetur cum Deo. i. fauente numine: vesanus vsque adeò non sum, vt ausim polliceri planè in me situm esse, quod promittam, & me illud suscepturum inuitis Diis.

Σχόλια. Τῆς ὀφθαλμίας, ] τὴν φηράσεως. ἰδίως δὲ, ὀφθαλμίαν πλὴν φηράσῃ φασι, διότι ἐν τῷ δούλει μωραπέποιήσῃ, τὸ συμφερέει ταύτης σε παύσει, ἢς ἔχεις. ἄλλως, ὀφθαλμία κρείως ἢ κτ' τὴν ὀφθαλμὸς ἀπὸ νοσήμα.

Βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τέτ' ἐργάση. Οὐ βέλομαι γδ̄ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. Τί φῆς;

Α'νθ' ἑσπορος ἔτις ὅστιν ἀθλιθ φύσι. Πλ. Ο Ζεὺς μὲν οὐκ εἰδώς τὰ τέπων μῶρ' ἐμ' εἰ Πύθοιτ' ἀν, ὅππῃ φέρε. Χρε. Νεῦ δὲ οὐ τέτο δρᾶ,

Οἷς πῆς σε φερσπῆσιοντα φεινοσεῖν ἔα; Πλ. Οὐκ οἶδ'. ἐγὼ δὲ ἐκείνον ὀρρωδῶ πάνυ. Χρ. Ἀλλήδε; δ̄ δειλότατε πάντων δ. μμόνων. Οἷς γδ̄ εἶ πλὴν Διὸς τυ ρανίδα,

Σχόλια. Ο Ζεὺς μὲν οὐκ εἰδώς. ] τὰ τέτων ἢ ἀνδρώπων πάντα εἰδώς. ἐπεὶ ἐδὲν αὐτὸν λαθάνει μελαπέποιήσῃ ἢ κτ' τοῦ ἐν τῷ δούλει μωρα μέλας ἄλλως εἰ μὲν γράφεται μῶρ' ἐμ' εἰ, ἔτω σύλλαχθῆσεται, ὁ Ζεὺς μὲν εἰδώς τὰ τέτων μῶρα ἔπη, εἰ Πύθοιτο ἐμὲ ἀναβλέψαι ἀππῃ φέρε. εἰ γδ̄ μῶρ' ἔπη, τὸ Πύθοιτ' ἀν δρᾶ μέθου ἔσαι. τῶτεσι γνοῖν ἀν ταῦτα καὶ ἐδὲν αὐτ' λήσεται.

GERARDVS. Ο Ζεὺς. ] Plutus verba hæc summissè, & auersa p̄n̄ nihil facie, profert. Quare perinde ac si Chremylum & Carionem nō alloqueretur, tertia persona utitur, non secunda, τὰ τέτων μῶρα, horum, id est, vestram insipientiam. At Chremylus in Plutum valde intētus, quæ dicuntur omnia exaudit, ad eaque respondet. μωρα. ] ἔπη, ] sermones tam impios, & vsque adeo in consulta consilia. Capit adiectivum genere neutro pro substantiuo, πλὴν μωρίαν, πλὴν μωρολογίαν. εἰ πύθοιτο, si intellexerit. Qui possūt, queſo, hæc cōfutare: ὁ Ζεὺς εἰδώς, εἰ Πύθοιτο, iupiter qui hæc nouit, si ea intellexerit. iupiter omnia videt, omnia audit, omnia intelligit, sed in multis conniuet: eaque quasi non audire videtur, quorum tamē vltionem in aliud tempus differt. Hoc adde flagitiosius esse, malè loqui, quàm malè sentire.

BISETVS. Τὰ τέτων μῶρα ] πλὴν τέτων μωρίαν, καὶ σημαίότηθα. τὰ τέτων μῶρα, καὶ σημαί ἔπη. Σεῖδας μωραμάνοντα, πῶρα λογα. μῶρος πῶρα τοῖς Ἀττικοῖς ποροπε-

Α ἴος τινος γινομένη βλάβη ἢ τις καὶ ἰάσιμος ἔστιν, ἐν ταῦτα ἢ ἀντὶ τὴν τυφλώσεως παρείληπται. τυφλωσις γὰρ ἔστιν ἢ πᾶν ἐλῆς τὴν ὀράσεως ἑρήσις.

GERARDVS. Οφθαλμίας. ] Est hīc μείωσις qua tē extenuat, ὀφθαλμία enim potius morbus est oculorum ad tempus: cū autem agatur de cæcitate quæ nullo tempore curatur, ὀφθαλμίαν pro πηράσει vel τυφλώσει posuit. Quid autē si cæcitatē ideo vocat ὀφθαλμίαν, quod eā existimet curabilē? ποιήσας. verba, hoc modo disponantur, οἶμαι ποιήσας βλέψαι, arbitror, & spero vbi fecero vt videas, ἐμὲ. i. ἀπαλλάξῃ σε, me liberaturū te ταύτης τὴν ὀφθαλμίας. Animaduerte nominatiuum ποιήσας cum infinitiuo ἀπαλλάξῃν Attica constructione iunctum: nam cōmunis syntaxis exigeret οἶμαι ποιήσῃνα ἀπαλλάξῃν φύσει. Non protinus miser natura is est censendus, qui in periculum cadit, sed qui prudens, sciens & volēs ipse sibi malum accerit, aut qui in discrimen lapsus, ab eo vt statim expediatur tota vi non adnititur, huiusmodi sanè qui est, dignissimus est, qui miser in miseria pereat miserrimè.

Tibi γδ̄ visum restituum. PL. Minimè omnium Hoc feceris: nam visum recipere non lubet.

CH. Quid ais? CA. Hic homo ingenio est nato ad miseriam.

PL. At Iuppiter, quem vesania horum non latet,

D Si hoc resciscat, me penitus perdit. CH. Quasi Verò hoc ipsum iam non agat, cum scilicet

Te cacum oberrare, & passim impingere sis?

PL. Id nescio: sed ego formido ipsum maximè.

CH. Itane verò, ὁ μετὶ τὸν ἴσθιμοντα ὀφθαλμίας Sed censen tu illud imperium magni Iouis,

εἰσαῖτο, πῶρα ἢ τοῖς νεωτέροις ἐξυτονεῖτο. ἀλλὰ κτ' τὸν εὐσάθιον μῶρος ἀναλογωπιον προσπῆσῃτο δρᾶ πλὴν σωμαρεσι. Καὶ γδ̄ μῶρος λέγει τὸ πῶρα τὸ μὴ ὀρᾶν, οἷον ἐμῆρος, καὶ τὸ νῦν τυφλὸς ὑπάρχων.

GERARDVS. Επιτρέψῃ ] fregerit, attriuerit, non eo contentus quod me excæcarit. ὁ πῶρα δρᾶ. εἰ σε ὅππῃ φέρε, προσπῆσῃοντα. Dū ceci in celspites, ligna, lapides offendunt, προσπῆσῃοντα. Dum sic ingrediuntur, vt vnde profecti sunt, eodem sape videantur reuertī, φεινοσεῖν ἔα.

Σχόλια. Πεινοσεῖν ἔα. ] κρείως μὲν ἢ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἰκᾶς ἀφίξις, καὶ λαχνησιμῶς ἢ ἢ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετᾶθεσις καὶ περίεσι.

GERARDVS. Οὐκ οἶδα, ] Auribus obturatis auertit se à Chremylo. Nec volo, inquit, nec debeo, nec audeo huiuscemodi verba in Iouē cogitare, vel dicere, imò ne audire quidem.

Σχόλια. Ὀρρωδῶ πάνυ. ] φοβέμαι. ἀπὸ τὸ ὄρρω. ἔστι μεθ' ἑαυτὸν τὸ φεινοσεῖν ἔσαι γδ̄ τοιοῦτον τὸ μέρος, καὶ κρείως μὲν ὅππῃ τὸ ἀλόγων δέος. πεποιήσῃ τὸ σείοντα ἢ ἔραν δὴ ἐν τὸ δέος. ἢ πῶρα τὸ ἐκρύπτειν τὰ τῶ πῶ μέρη τῶ ἀφ' οἷα κτ' πλὴν τὸ δέος εἰς θεσιν. ἢ ἔτι, τῶ φοβῶ μῶρον εἶσθῃν ὁ ὄρρος ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδρᾶν. Ὀρρος δὲ ἔστι τὸ ἐπάνω τὸ πυγῆς ὄσθῃν, ἐξ ἢ ἔρα τῶ ζώων φύσει.

GERARDVS. Ὀρρωδῶ ] ὄρρος, os est vnde cauda pendet, pro cauda ipsa capitur. δέω timeo, ὄρρωδῶ metuo, formido, proprie de animalibus dicitur caudam propter metum reducentibus.